

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 476/2016
26.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету према малолетном М.Т. и др., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетних М.Т., И.М., Л.Р. и П.З., адвоката Б.С., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Км 137/15 од 27.01.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 29/16 од 11.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца малолетних М.Т., И.М., Л.Р. и П.З., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Км 137/15 од 27.01.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 29/16 од 11.03.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину Км 137/15 од 27.01.2016. године, према малолетном М.Т. је на основу члана 14. став 2. тачка 5. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (ЗМ), изречена васпитна мера – посебне обавезе да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног и еколошког садржаја у трајању од шест месеци, с тим да малолетници могу радити највише 120 часова, али тако да рад не омета њихово школовање или запослење. На основу члана 79. став 1. ЗМ, одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, док су оштећени Р.А., ДОО „Ј. С.“ и М.Б. упућени да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку. Истим решењем је према малолетнима Л.Р. и И.М. изречена васпитна мера појачаног надзора од стране родитеља, која може трајати најмање шест месеци, а највише две године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку. Према малолетном П.З. је на основу члана 78. став 2. ЗМ, обустављен поступак због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ, по предлогу за изрицање кривичне санкције ВЈТ Зрењанин, Ктм 12/15 од 16.11.2015. године, јер није целисходно да се малолетном сада пунолетном изрекне васпитна мера.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 29/16 од 11.03.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетних М.Т., И.М., Ј.Р. и П.З. изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Км 137/15 од 27.01.2016. године, а побијано решење је потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетних М.Т., И.М., Ј.Р. и П.З., адвокат Б.С., због повреда закона из члана 438. и 439. ЗКП и члана 74. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (ЗМ), са предлогом да захтев усвоји и наведене одлуке преиначе у ослобађајуће.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац малолетних М.Т., И.М., Ј.Р. и П.З. у захтеву за заштиту законитости указује да у односу на кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 33. КЗ описаног под тачком 1. предлога за изрицање кривичне санкције надлежног јавног тужиоца нема доказа да га је извршио малолетни М.Т., јер оштећена није видела која су је лица напала критичном приликом и одузела јој покретне ствари, а да је у односу на кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ под тачком 2 предлога за изрицање кривичне санкције вишеструко увећана вредност покретних ствари које су одузете извршењем предметног кривичног дела као и да је неприхватљиво да је ово кривично дело извршено у временском интервалу од 15 дана, имајући у виду да је у питању разбијени излог радње у једној од главних улица у Кикинди, због чега је, према ставу браниоца, у току две недеље колико је излог био разбијен свако могао да уђе у радњу и узме ствари које су се у њој налазиле.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима захтева правноснажна решења у суштини побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Надаље, у захтеву за заштиту законитости бранилац истиче и то да је првостепено решење донето уз учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, с обзиром да су разлози о одлучиним чињеницама потпуно нејасни, и да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима првостепеног решења о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника и осталих доказа.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву указује да је првостепени суд повредио и одредбе процесног права јер на седници већа одржаној 21.12.2015. године није био присутан малолетни П.З., а бранилац је ставио предлог да се у предметном кривичном поступку отвори главни претрес, с обзиром да су малолетници оспоравали извршење кривичних дела, па је самим тим постојала потреба за

извођењем доказа и контрадикторним расправљањем чињеничног стања, којим наводима се по оцени овога суда указује на повреде одредби члана 73. ст.1,2. и 4. ЗМ. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да је суд морао да отвори главни претрес у складу са чланом 74. ЗМ и да на том претресу саслуша малолетнике, поново изведе до сада изведене доказе, а по потреби и друге, па да тек након тога, када у потпуности утврди чињенице донесе јасну, правилну, образложену и на закону засновану одлуку.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима које у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 73. ст.1, 2. и 4. и члана 74. ЗМ, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца малолетних М.Т., И.М., Ј.Р. и П.З. оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези члана 4. ЗМ, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.